

ΠΕΡΙ ΓΙΓΑΝΤΩΝ ΚΑΙ ΝΑΝΩΝ.

Αἱ ἀρχαῖαι παραδόσεις μετένεγκον ἡμῖν τὰ ὀνόματα μεγάλου ἀριθμοῦ μυθωδῶν γιγάντων.

Ἐνθυμούνται βεβαίως οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν ἐκ τῆς μυθολογίας, τὸν Ἐγκέλαδον, τὸν Βριάρεω, τὸν Πολύφημον, τὸν Ἐφιάλτην, τὸν Κάκον καὶ τοὺς Τιτάνας, οἵτινες ἐπέχειρσαν μὲν ἢ ἀναβῶσιν εἰς τὸν οὐρανόν, πλὴν κατεκεραυνώθησαν ὑπὸ τοῦ Διός.

Αὐτὴ ἡ Βίβλος ἀναφέρει γιγάντιόν τινα φυλὴν ζῶσαν εἰς τὰς πεδιάδας τῆς Χαναάν· περιγράφει τοὺς κατοίκους τῆς Ἐνάχ τοσοῦτον μέγα ἀνάστημα ἔχοντας, ὥστε οἱ λοιποὶ ἄνθρωποι πλῆσιον αὐτῶν ἐφαίνοντο ὡς ἀκρίδες.

Ἡ φύσις παράγει, ἀληθῶς, ἀντικείμενά τινα ἐκτάκτου μεγέθους εἰς τὰς ἡρωϊκὰς ὁμῶς ταύτας διηγήσεις ὀλίγην πρέπει νὰ δίδωμεν πίστιν.

Ὁ γίγας Φεραγκοῦ ὃν Ῥολάνδος ὁ ἀνεψιὸς Καρόλου τοῦ μεγάλου ἐφόνευσεν, εἶχε, κατὰ τὴν παράδοσιν, εἴκοσι ποδῶν ὕψος, ἰσχὺν δέκα ἵππων τὸ δὲ βαρὺ αὐτοῦ ῥόπαλον ἐφόνευσεν ἄνθρωπὸν ὡς σήμερον διὰ ῥάβδου βαρείας φονεῦσι τις μύρμηκα.

Κατὰ διαφόρους ἀνασκαφὰς εὐρέθησαν ὁστᾶ γιγαντιαῖα, πέραν πάσης ὑποθέσεως, ἅτινα αἱ δημῶδεις παραδόσεις παραδέχονται ὡς ἀνήκοντα εἰς προαιωνίους γίγαντας.

Ἡ νεωτέρα ἐπιστήμη, μᾶλλον πεφωτισμένη καὶ ὀλιώτερον εὐπιστος, παραδέχεται, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ὅτι τὰ γιγαντιαῖα ταῦτα ὁστᾶ ἀπαρτίζουσι τὰ λείψανα ζῶων προκτακλυσμαίων.

Σήμερον δίδεται τὸ ὄνομα γίγας εἰς πάντα ὑπερβαίνοντα κατὰ τινὰς δακτύλους τὸ καθ' ἡμᾶς ὕψηλὸν ἀνάστημα.

α Μεταξὺ τῶν γιγάντων οἵτινες παρουσιάσθησαν καὶ παρουσιάζονται καθ' ἑκάστην εἰς τοὺς περιέργους, λέγει ὁ Debay θέλομεν μνημονεύσει τοὺς ἀξιοσημειωτέρους.

α Πεδεμόντιός τις, ὃν εἶδεν ὁ Debrio εἰς Ῥουένην τῆς Γαλλίας ὑπερέβαινε τοὺς 9 πόδας. (ἀκολουθεῖ)

ΠΟΙΗΣΙΣ.

Νοσταλγία.

Ἐδυσεν ὁ Φοῖβος· πάλιν σκότος ζοφερόν ἀπλοῦται.
Φῶς περήγορον δὲν χύνουν ἄνωθεν οἱ οὐρανοί!

Εἶμαι μόνος. . κί' εἰς τὸν ζόφον ἡ καρδία μου νεκροῦται...
Οἴμοι! πότε τῆς πρώιας ὁ ἀστὴρ θ' ἀναφανῆ!

Ἄλλ' ἰδοὺ εἰς τὸ λευκόφως ὑπεχώρησ' ἡ σκοτία.
Ἦναψαν ἐκ νέου, λάμπουν τοῦ Ἥλιου οἱ πυρσοί.
Ἐρωτα καὶ φίλτρον πνέει ἡ ἑωθινὴ μαγεία.
Πλὴν ὦ συμφορὰ μου! πάλιν ἡ καρδία μου νοσεῖ.

Δὲν μὲ θέλγει, εἶναι κρύα, ἀτεροπῆς ἐδῶ ἡ φύσις·
Καυστηρὸς πολλὴ ὁ Φοῖβος, καὶ βαρὺς ὁ οὐρανός·
Ἡ ἀνατολ' εἶναι μνήμα σκοτεινόν· νεκρὰ ἡ δόσις
Καὶ τὸ μῦρον τῶν ἀνθέων εἶναι λίβανος κοινός.

Ἦ πτηνὸν που διατρέχεις τὸν ἀπέραντον αἰθέρα,
Πόθεν ἔρχεσαι; εἰπέ μοι, ποῦ τὴν πτῆσιν ὀδηγεῖς;
Ἐχεις ὡς ἐγὼ σ' τὸν κόσμον συγγενεῖς; ἔχεις μητέρα;
Ἄγαπᾶς καὶ σὺ μὲ πόνον ὡς ἐγὼ ἐπὶ τῆς γῆς;...

Πόθεν ἔρχεσαι; μακρόθεν μὴ σ' ἀπέστειλεν ἐκείνη;
Μὴ γραφὴν εἰς τὰ πτερά σου μοὶ κομίζεις προσφιλιῶ;
Μή;.. ἀλλ' οἴμοι ταχυπόρον τὸ πτηνὸν αὐτὸ μακρόνει...
Ἄνεμον διώκει ὅστις μὲ τὸν ἄνεμον λαλεῖ.

Ἦ! τὰς πτέρυγας ἂν εἶχον τοῦ πτηνοῦ κ' ἐγὼ, ταχέως,
Θὰ διέσχιζον τὰ νέφη καὶ θὰ ἐφθανον ἐκεῖ,
Ἐνθ' ἀπλοῦται ὁ ὀρίζων τῆς πατρίδος μου ὠραῖος
Κί' ἡ μνηστὴ μου κατοικεῖ.

Λύσις τοῦ ἐν τῷ τετάρτῳ φυλ. Αἰνίγματος
Ἡ ΠΕΡΙΣΠΩΜΕΝΗ.

ΑΙΝΙΓΜΑ

Σ' τὴν φυλὴν τῶν τετραπόδων καταλέγομαι, πλήρ [ὁμῶς]

Διαφέρει μοι ἡ ῥάχη καὶ οἱ πόδες καὶ ὁ ὄμος.
Ἐὰν φίλε δοκιμάσης γὰρ μοὺ κόψης τὸ κεφάλι
Παρ' εὐθὺς θ' ἀλλάξω φύσιν καὶ θὰ λάβω ὄφιν [ἄλλη]

Τότε γῆσος θὲ γὰρ γίγω τῶν Κυκλάδων, ἐκ τῶν [πρώτων]

Εἰς ἐμὲ εὐρέθη φίλε ἡ θεότης τῶν ἐρώτων.
Ἄρ καὶ πάλιν εἰς τὸ μέσον ἀπαιτῆς γὰρ μὲ χωρῆσης
Θὰ σοῦ χρησιμεύσω πλεῖστον ἐὰν πλεῖστον γαννηθῆ [σῆς]

Ἐν τοσοῦτῳ τὰ δυὸ ἄκρα ἂν ληθῆσιν γὰρ κολλήσιν
Καλῶς τότε θὲ γὰρ γίγω, ὅπερ βέλειον θὰ μὲ λύσῃ.